

SPRÁVNE TRESTANIE V RECENTNEJ APLIKAČNEJ ČINNOSTI RADY PRE VYSIELANIE A RETRANSMISIU

RÓBERT BARDAČ

Právnická fakulta, Trnavská univerzita v Trnave, Slovenská republika

Abstract in original language

Rada pre vysielanie a retransmisiu podľa zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene a doplnení zákona č. 195/2000 Z. z. vykonáva dohľad nad dodržiavaním zákonov upravujúcich obsah vysielania. Vysielatelia sa môžu proti rozhodnutiu Rady odvolať na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Ten je poslednou inštanciou; rozhodnutia Najvyššieho súdu sú záväzné pre obe strany: pre Radu aj zainteresovaného vysielateľa. Príspevok sa zaoberá recentnou aplikačnou činnosťou Rady a súvisiacimi rozhodnutiami Najvyššieho súdu a to so zameraním na problematiku správneho trestania.

Key words in original language

Rada pre vysielanie a retransmisiu, administratívne trestanie, vysielateľ

Abstract

The Council for Broadcasting and Retransmission supervises the legality of broadcasting content under the Act Nr. 308/2000 of Coll. on Broadcasting and Retransmission and on changes of the act Nr. 195/2000 of Coll. on Telecommunications in Slovakia. The Council's decision may be appealed on the Supreme Court of Slovak Republic. The Supreme Court is the final instance; its decisions are binding for the Council and for concerned broadcaster, too. The article deals with Council's recent decision-making and with the most relevant Supreme Court decisions with respect to administrative punishment.

Key words

The Council for Broadcasting and Retransmission, administrative punishment, broadcaster

1. ÚVOD

Právomoci a postavenie Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len „Rada“) sú upravené zákonom č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“). Týmto zákonom zákonodarca nadviazal na predošlú úpravu, ktorou bola Rada Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie zriadená ako kolegiálny orgán a ktorou bola tiež upravená problematika správneho trestania realizovaného Radou (najmä skutkové podstaty povinností

vysielateľov, druhy sankcií, lehoty pre vyvodenie zodpovednosti, a pod.).¹

Poslaním Rady je podľa súčasnej právnej úpravy presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie. V rámci tohto poslania Rada dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich túto oblasť, vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a ukladá sankcie.²

V príspevku sa venujeme problematike správneho trestania so zreteľom na otázky, ktoré vyvstali z vybraných rozhodnutí Rady a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v súvislosti s aplikáciou zákona č. 308/2000 Z. z., pričom mnohé z nich súvisia so špecifickou povahou Rady. Viaceré z nich však majú dosah aj na problematiku správneho trestania vo všeobecnosti.

2. RADA AKO KOLEGIÁTNY ORGÁN

Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len "Správny poriadok") neupravuje žiadne špecifiká pre správne konanie v prípadoch, kedy konajú kolegiátne orgány.³ Celkovo v podmienkach Slovenskej republiky sú prípady, kedy rozhodujú vo veciach verejnej správy kolegiátne orgány skôr ojedinelé a aj literatúra sa týmto špecifikám venuje vzhľadom na túto ojedinelosť sporadicky.⁴ V súvislosti s kolegiátnou povahou Rady Najvyšší súd judikoval, že

---

¹ Zákon Slovenskej národnej rady č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania, zákon Slovenskej národnej rady č. 294/1992 Zb. o Rade Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie a zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 160/1997 Z. z. o Rade Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie a o zmene zákona č. 468/1991 Zb. o prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania.

² Ustanovenie § 4 ods. 2 a § 5 ods. 1 písm. h) zákona č. 308/2000 Z. z. Pre zjednodušenie a z priestorových dôvodov sa v tomto príspevku venujeme problematike správneho trestania len vo vzťahu k vysielateľom. Pre úplnosť dodávame, že celá problematika však zahŕňa aj sankčnú zodpovednosť prevádzkovateľov retransmisie, poskytovateľov audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, ako aj tých, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia.

³ Zákon len upravuje, že "Osobitné zákony ustanovia, v ktorých veciach sú na konanie príslušné komisie, rady alebo inak označené kolektívne orgány (ďalej len "komisia")." (§ 6 ods. 3 Správneho poriadku).

⁴ Napríklad Košičiarová, 2004, s. 37.

"[Rada je] zložená z deviatich členov, volených Národnou radou Slovenskej republiky, pričom členovia rady, okrem jej predsedu, môžu vykonávať svoju funkciu ako jedinú činnosť alebo ako činnosť popri pracovnom pomere ... . Rada teda nie je orgánom štátnej správy v klasickom ponímaní, ale je správnym orgánom sui generis. Platné rozhodnutie rady je utvárané prejavom vôle deväťčlenného kolektívneho orgánu. Vzhľadom na to, že funkcia člena rady je verejnou funkciou a členovia rady (okrem predsedu) ju môžu vykonávať aj popri pracovnom pomere, je zrejmé, že členovia rady nemôžu byť prítomní v sídle rady, a v tejto súvislosti sa podieľať na napĺňaní jej pôsobnosti a poslania v takom nepretržitom časovom rozsahu, ako je to napríklad u zamestnancov iných orgánov štátnej správy s rozhodovacou právomocou zverenou im na konkrétnom úseku štátnej správy."⁵

Najvyšší súd k uvedenému záveru dospel v súvislosti s posudzovaním okamihu, kedy sa Rada dozvie o porušení zákona č. 308/2000 Z. z. (tejto téme sa venujeme v časti 4.1). V priamej reči Najvyššieho súdu:

"rada sa môže o určitých skutočnostiach (a teda aj o možnom porušení zákona zo strany žalobcu) dozvedieť, ak sa tieto relevantné informácie dozvedia jej členovia. Je nesporné, že reálnou možnosťou, kedy členovia rady získajú vedomosť o určitej skutočnosti, je práve zasadnutie, na ktorom sú prítomní, pričom práve na zasadnutí rady je možné zákonným mechanizmom (hlasovaním) kreovať vôľu rady ako kolektívneho orgánu, a teda relevantne rozhodovať v zmysle zákona o vysielaní a retransmisii".⁶

Najvyšší súd dospel k záveru, že kancelária Rady nie je subjektom disponujúcim rozhodovacími právomocami a preto nie je relevantné, či sa o určitej skutočnosti dozvie kancelária Rady, ak vyhodnotenie a následné rozhodnutie patrí do výlučnej právomoci Rady.⁷ Uvedený záver týkajúci sa kancelárie Rady zodpovedá jej úlohám, medzi ktoré

---

⁵ Rozsudok vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiiu z 20.10.2010, sp. zn. 2Sžo/73/2010. Dostupné na webovom sídle Rady pre vysielanie a retransmisiiu, online, 2012, <<http://www.rada-rtv.sk>> [cit. 2012-12-01]. Na tomto webovej stránke sú dostupné všetky rozhodnutia Najvyššieho súdu citované v tejto práci. Citované rozsudky sú dostupné aj na Najvyšší súd : Rozhodnutia.

⁶ Rozsudok vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiiu z 20.10.2010, sp. zn. 2Sžo/73/2010.

⁷ "Pokiaľ ide o postavenie a činnosť kancelárie rady, je nepochybné, že sa jedná o fundovaný podporný technický aparát rady s dostatočne vysokou odbornosťou v oblasti patriacej do pôsobnosti rady. Nejde však o subjekt disponujúci rozhodovacími právomocami v zmysle zákona o vysielaní a retransmisii, a preto nie je relevantné, či sa o určitej skutočnosti dozvedela kancelária rady, ak vyhodnotenie a následné rozhodnutie o tejto skutočnosti patrí do výlučnej právomoci rady.". Podľa rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiiu z 20.10.2010, sp. zn. 2Sžo/73/2010.

patri organizačné, personálne, administratívne a technické zabezpečenie činnosti Rady.⁸ V kontexte týchto záverov vyvoláva otázky prax Rady vo vzťahu k podstatným náležitostiam rozhodnutí. V súčasnosti má Rada zavedenú administratívnu prax, v rámci ktorej pri rozhodovaní podľa Správneho poriadku Rada na svojich zasadnutiach pri uznášaní sa rozhoduje len o výroku rozhodnutia, nie o ostatných náležitostiach rozhodnutia.⁹ Záverečná verzia rozhodnutia (spolu s ostatnými náležitosťami odôvodnenia a poučenia) je vypracovaná kanceláriou Rady a rozhodnutie v tejto podobe, obsahujúce výrok prijatý Radou a odôvodnenie s poučením, vypracované kanceláriou Rady, je po podpísaní predsedom Rady doručované účastníkovi konania. Tento postup považujeme za sporný z viacerých dôvodov.

V prvom rade samotný Správny poriadok nerozlišuje medzi monokratickými orgánmi a kolegiálnymi orgánmi (§ 6 ods. 3). So zreteľom na to podľa nášho názoru povinnosť Správneho orgánu vyplývajúca správne orgánu z ustanovenia § 47 ods. 1 prvá veta Správneho poriadku¹⁰ zaťažuje rovnako aj kolegiálne orgány. Ak podľa Najvyššieho súdu nedisponuje kancelária Rady rozhodovacími právomocami,¹¹ zaťažuje táto povinnosť Radu.

V druhom rade porušuje táto prax právo účastníka konania, aby o všetkých podstatných náležitostiach rozhodnutia týkajúceho sa aplikácie zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodol ten orgán, ktorý podľa tohto zákona a podľa nadväzujúcej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu disponuje príslušnou právomocou. Otázniky to vyvoláva napríklad pri sankcii upozornenie na porušenie zákona, ktorú môže Rada uložiť podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. Najvyšší súd vo vzťahu k povinnosti zdôvodniť túto sankciu uviedol, že Rada musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť špecifický návod

"na konkrétny odvysielaný typ programu tak, aby z následného rozhodnutia konštatujúceho ich porušenie bolo zrejmé nielen, že správny orgán vzhľadom zo strany vysielateľa nerešpektovanie objektívnosti a nestrannosti príspevku, ale aj reálne uskutočniteľný návod spejúcí k zabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti v budúcnosti vysielaných typov daných programov, keďže upozornenie ... je výlučne výchovným opatrením s cieľom prevencie a túto úlohu môže splniť len vtedy, ak obsahuje poučenie a navádzacie postupy pre

---

⁸ Ustanovenie § 13 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.

⁹ Napríklad zápisnica zo zasadnutia Rady č. 20/2012 zo dňa 6. 11. 2012, dostupné na webovom sídle Rady.

¹⁰ Podľa tohto ustanovenia "Rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade).".

¹¹ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 20.10.2010, sp. zn. 2Sžo/73/2010.

d'alšiu činnosť, pričom musí určitým spôsobom stanoviť jasné pravidlá pre nim riešený typ programu".¹²

Tieto parametre nemôžu byť dodržané v prípade, ak odôvodnenie rozhodnutia Rady, ktoré má napríklad v prípade uloženia sankcie upozornenie na porušenie zákona poskytovať vysielateľovi pre určitý typ programu návody ako predchádzať porušeniu zákona, nekreuje spolu s výrokom Rada, ale kreuje ho kancelária Rady. To v konečnom dôsledku znamená, že v prípade ďalšieho pochybenia zo strany vysielateľa tak na dodržanie návodu vytvoreného kanceláriou Rady dozerá Rada.

3. DVOJKOLEAJNOSŤ REŽIMU SÚDNEJ OCHRANY V ZÁVISLOSTI OD DRUHU SANKCIE

Zákon č. 308/2000 Z. z. zakladá možnosti režimu súdnej ochrany v závislosti od sankcie udelené Radou.¹³ V prípade sankcie upozornenie na porušenie zákona a sankcie odvysielanie oznamu o porušení zákona sú rozhodnutia Rady právoplatné a vykonateľné ich oznámením účastníkovi konania.¹⁴ Dotknutému účastníkovi konania je dostupná súdna ochrana pred správny súdom v podobe konania podľa Druhej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky súdny poriadok"), ktorú môže uplatniť podaním žaloby v dvojmesačnej lehote od doručenia rozhodnutia. Z hľadiska vecnej príslušnosti je príslušný na konanie krajský súd ako súd prvého stupňa (o odvolaniach rozhoduje Najvyšší súd ako súd odvolací).

V prípade zvyšných troch sankcií (pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, pokuta a odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti) rozhodnutie Rady nie je právoplatné oznámením, ale je možné proti rozhodnutiu podať v 15-dňovej lehote opravný prostriedok, o ktorom rozhodne Najvyšší súd v režime podľa Tretej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Právoplatnosť môže teda rozhodnutie o týchto troch sankciách nadobudnúť až po rozhodnutí Najvyššieho súdu, ktorý môže napadnuté rozhodnutie Rady potvrdiť alebo zrušiť; zmeniť ho môže len, ak bola uložená pokuta (§ 250q ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku). Odvolanie proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu prípustné nie je.

---

¹² Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 26. októbra 2010, sp. zn. 6Sžo/527/2009.

¹³ Podľa ustanovenia § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. môže Rada uložiť za porušenie tohto zákona päť rôznych sankcií: (i) upozornenie na porušenie zákona, (ii) odvysielanie oznamu o porušení zákona, (iii) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti, (iv) pokutu a (v) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

¹⁴ Ustanovenie § 51 ods. 1 Správneho poriadku.

Uvedená dvojkoľajnosť režimu súdnej ochrany vyvoláva zaujímavé implikácie v prípade, ak Rada jedným rozhodnutím uloží viacero sankcií, z ktorých každá podlieha inému režimu preskúmania zákonnosti správnym súdom. Ako príklad možno uviesť správne konanie, v ktorom sa Rada zaoberala dodržaním zákona č. 308/2000 Z. z. Rozhlasom a televíziou Slovenska na televíznej programovej službe Dvojka dňa 23. júna 2011 v programe Večer pod Lampou, súčasťou ktorého bola diskusia ku kauze „Cervanová“. Rada v tomto konaní rozhodla o porušení ustanovení § 16 ods. 3 písm. a) a § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z.,¹⁵ pričom za prvé uvedené porušené ustanovenie uložila vysielateľovi sankciu upozornenie a za druhé uvedené porušenie pokutu 50 000 EUR. Vysielateľ toto rozhodnutie napadol na správnom súde, pričom vo vzťahu k uloženej sankcii upozornenie bola podaná žaloba podľa Druhej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku na príslušný krajský súd a vo vzťahu k uloženej pokute bol podaný opravný prostriedok podľa Tretej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku na Najvyšší súd (ani v jednej z týchto vecí nebolo dosiaľ rozhodnuté).

Uvedené vyvoláva otázky z dôvodu, že vecnú príslušnosť vo vzťahu k jednému rozhodnutiu realizujú súčasne dva rôzne súdy, ktoré môžu eventuálne dospieť k rôznym záverom pri tých istých otázkach. Napríklad, oba správne súdy sa môžu zaoberať rôznymi hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi otázkami, pričom oba môžu dôjsť pri ich riešení k rôznym záverom. Je otázne, či by bol správny súd, ktorý nestihne rozhodnúť ako prvý v poradí viazaný rozhodnutím toho z nich, ktorý rozhodne skôr.¹⁶ Môže sa tiež stať, že v jednom z týchto prieskumných konaní správny orgán nepredloží spis, čo založí dôvod pre zrušenie rozhodnutia bez ďalšieho, pričom zákonná úprava neumožňuje v takomto prípade čiastočné zrušenie rozhodnutia. Takto konštruovanú dvojkoľajnosť pri vecnej príslušnosti správnych súdov teda považujeme za nevhodnú s ohľadom na viaceré rôzne situácie, ktoré môžu pritom vzniknúť.

4. ZÁNİK TRESTNOSTI UPLYNUTÍM ČASU (LEHOTY)

Zánik trestnosti správneho deliktu je v podmienkach slovenského právneho poriadku často viazaný na uplynutie času, pričom zákonodarca v takých prípadoch volí kombináciu subjektívnej a objektívnej lehoty.¹⁷ Lehoty na uloženie sankcií sú konštruované ako prekluzívne a preto nemôžu byť predĺžené rozhodnutím správneho orgánu.¹⁸ Temporálne hľadisko vyvodzovania sankčnej zodpovednosti

---

¹⁵ Zápisnica zo zasadnutia Rady č. 22/2011 zo dňa 20. 12. 2011, dostupné na webovom sídle Rady.

¹⁶ Porovnaj ustanovenie § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

¹⁷ Porovnaj Machajová, 2007, s. 232-233.

¹⁸ Rozsudok Najvyššieho súdu z 25.9.2001, sp. zn. 4Sž/21/01, publikovaný pod č. R 11/2004 v Zbierke rozsudkov a rozhodnutí Najvyššieho súdu.

Radou pre vysielanie a retransmisiu je podľa zákona č. 308/2000 Z. z. ohraničené troma lehotami: (i) subjektívnou lehotou, (ii) objektívnou lehotou a (iii) dodatkovou objektívnou lehotou.

4.1 Subjektívna lehota

Podľa § 64 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. "Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, ...". Vzhľadom na jednoinštančnosť konania pred Radou a šesťmesačnú subjektívnu lehotu je nevyhnutné, aby Rada v tejto lehote (i) začala správne konanie, na základe podnetu alebo z vlastnej iniciatívy, (ii) umožnila účastníkovi konania realizovať jeho procesné práva a (iii) rozhodla včas ešte pred uplynutím tejto lehoty. Práve pre kolegiátnu povahu Rady v aplikačnej praxi Rady a slovenských všeobecných súdov vyvstala otázka, ktorý deň je potrebné považovať za deň, keď sa Rada dozvie o porušení zákona č. 308/2000 Z. z.

Za deň, keď sa Rada dozvie o porušení povinnosti podľa zákona sa považoval (i) deň doručenia podnetu Rade,¹⁹ (ii) deň uskutočnenia monitoringu vysielania Radou,²⁰ (iii) deň vypracovania monitorovacej správy o monitoringu vysielania kanceláriou Rady²¹ a (iv) deň prerokovania kontrolnej správy na zasadnutí Rady.²² Do úvahy tiež prichádzal deň, kedy doručenia záznamu vysielania Rade na základe jej vyžiadania.²³ Hoci súdna prax postupne ustalovala určenie dňa, ktorý je potrebné považovať za začiatok plynutia subjektívnej lehoty, zákonodarcia tieto judikatórne snahy Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napokon vyriešil zákonom č. 498/2009 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý s účinnosťou od 15. decembra 2012 novelizoval ustanovenie § 64 zákona č. 308/2000 Z. z. a autentickým výkladom stanovil, že za deň, keď sa Rada dozvie o porušení povinnosti, sa považuje "deň

---

¹⁹ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 23.4.2009, sp. zn. 3Sž/5/2009, a rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Markíza – Slovakia, s. r. o. c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 1.7.2008, sp. zn. 5Sž/87/07.

²⁰ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci MAC TV, s.r.o. c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 27.11.2007, sp. zn. 5Sž/55/07.

²¹ Rozsudky vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 2.6.2008, sp. zn. 5Sž/64/08, a vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 18.3.2009, sp. zn. 2Sžo/202/08.

²² Rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžo/79/05 a rozsudok vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 20.10.2010, sp. zn. 2Sžo/73/2010.

²³ Ustanovenia § 5 ods. 1 písm. m) a § 16 ods. 3 písm. l) zákona č. 308/2000 Z. z.

prerokovania správy o kontrole dodržiavania povinností podľa tohto zákona na zasadnutí rady".

Uvedený legislatívny počín, ale i predošlé judikatórne snahy súdov, však z paradigmatického hľadiska znamenajú zásadnú zmenu v inak ustálenom koncepte začiatku plynutia subjektívnych lehôt v správnom práve. Podstata tejto zmeny je, že je to práve a len správny orgán, ktorý rozhodne, kedy (ne)začne subjektívna lehota plynúť. Správny orgán pritom nie je nijako obmedzený. S použitím predstavivosti ad absurdum bude zlučiteľné s ustanovením § 64 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z., ak Rada prerokuje správu o kontrole dodržiavania povinností podľa tohto zákona napríklad päť rokov potom ako k porušeniu došlo: subjektívna lehota začne plynúť a bude plynúť šesť mesiacov. V tejto lehote môže Rada rozhodnúť o uložení niektorej z dostupných sankcií, ak neuplynula objektívna lehota. Ako uvedieme ďalej, ani uplynutie objektívnej lehoty ešte neznamená, že má účastník konania právnu istotu, že voči nemu nebude uplatnená sankčná zodpovednosť v trojmesačnej lehote po vrátení veci súdom Rade.

4.2 Objektívna lehota

Objektívna lehota je pretavením právnej istoty účastníka pred takým šikanóznym výkonom dozornej pôsobnosti správneho orgánu, ktorý by bol za hranicou rozumných očakávaní (uvedené platí o to viac, že oblasť vysielanie je mimoriadne dynamickou a viac než siahodlhé akademické debaty potrebujú mať subjekty pôsobiace v tejto oblasti vyriešené otázky, ktoré sa kontrolnej pôsobnosti Rady týkajú). Ustanovenie § 64 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. ustanovuje jednoročnú objektívnu lehotu, pričom tá sama o sebe žiadne problematické implikácie nevyvoláva.

4.3 Dodatková objektívna lehota

Za najproblematickejšiu v spojení s predošlými uvádzanými lehotami považujeme lehotu podľa ustanovenia § 64 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z. z., podľa ktorého

"... ak súd rozhodnutie rady zruší a vec vráti na nové konanie, rada rozhodne o sankcii najneskôr do troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodnutia najvyššieho súdu. ...".

Túto lehotu si dovoľujeme s autorskou licenciou označiť za dodatkovú objektívnu lehotu, pretože (i) je Rade poskytnutá zákonodarcom len dodatkovo v prípade, že súd zruší rozhodnutia Rady a vráti jej vec na ďalšie konanie a (ii) je lehotou objektívnou, čiže je lehotou, ktorej počiatok je založený v objektívnej skutočnosti, ktorou je vrátenie všetkých administratívnych spisov Rade.²⁴ Táto lehota bola zavedená

---

²⁴ Podľa § 250j ods. 4 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku: Ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, lehota na rozhodnutie správneho orgánu v ďalšom konaní začne plynúť až po doručení všetkých spisov správneho orgánu pripojených k prejednávanej veci."

zákonom č. 206/2002 Z. z.,²⁵ ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene a doplnení zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov. Problematickosť konštrukcie tejto lehoty si dovoľujeme ilustrovať na nasledovnom prípade.

Rada dňa 21. apríla 2009 začala správne konanie proti Slovenskému rozhlasu vo veci porušenia povinnosti podľa ustanovenia § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z., ku ktorému malo dôjsť dňa 11. marca 2009 na televíznej programovej službe tohto vysielateľa. O porušení zákona rozhodla Rada rozhodnutím dňa 25. augusta 2009 a za to uložila vysielateľovi pokutu 3 000 EUR. Toto rozhodnutie bolo účastníkom konania napadnuté opravným prostriedkom, o ktorom rozhodol Najvyšší súd dňa 27. októbra 2010 a napadnuté rozhodnutie Rady zrušil a vrátil vec Rade na ďalšie konanie.²⁶ Rada vo veci rozhodla druhýkrát dňa 11. januára 2011 a uložila tú istú sankciu. Účastník konania podal proti rozhodnutiu Rady v poradí druhý opravný prostriedok, na základe ktorého Najvyšší súd napadnuté rozhodnutie opäť zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie.²⁷ Vo veci rozhodla Rada dňa 20. decembra 2011 a rovnako ako predošlé dva razy uložila účastníkovi konania opäť tú istú sankciu. Účastník konania podal opravný prostriedok po tretí raz. O opravnom prostriedku Najvyšší súd stále koná²⁸ a vec tak nie je skončená ani takmer po štyroch rokoch od momentu, kedy malo k porušeniu zákona č. 308/2000 Z. z. dôjsť.

---

²⁵ Dôvodová správa odôvodňovala prijatie novely nasledovne: "Pri väzbe šesť mesačnej subjektívnej lehoty a jedno ročnej objektívnej lehoty na uloženie sankcie ... ide o takú právnu konštrukciu, ktorá mechanizmom plynutia lehôt vopred prejedukuje, že k realizovaniu sankcie uloženej Radou pre vysielanie a retransmisii vôbec nedôjde. Je totiž minimálna pravdepodobnosť, že v lehote jedného roka ... sa stihne uskutočniť nasledujúci sled úkonov: (a) Rada pre vysielanie a retransmisii preskúma stav vecí a vydá rozhodnutie o uložení sankcie, (b) Rozhodnutie rady sa doručí do vlastných rúk zodpovedného subjektu, (c) Uplynie 15 denná lehota na podanie odvolania, v ktorej v deväťdesiatich deviatich percentách prípadov sa zodpovedný subjekt proti uloženiu sankcie odvolá na Najvyšší súd SR, (d) Sudca najvyššieho súdu preštuduje spis, vytýči pojednávanie, rozhodne vo veci a vyhotoví písomné rozhodnutie, (e) Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sa doručí do vlastných rúk povinného subjektu a zmocnenému zástupcovi Rady pre vysielanie a retransmisii, (f) Ak súd nezrušil rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisii, rada v jednoročnej lehote musí stihnúť realizovať poprípade prostredníctvom exekúcie vykonať svoje rozhodnutie." Národná rada Slovenskej republiky, 2. volebné obdobie, tlač 1142, <http://www.nrsr.sk/dl/Browser/Document?documentId=162843>.

²⁶ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenská televízia c/a Rada pre vysielanie a retransmisii z 27.10.2010, sp. zn. 6SŽ/5/2009.

²⁷ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenská televízia c/a Rada pre vysielanie a retransmisii z 29.09.2011, sp. zn. 8SŽ/4/2011.

²⁸ Vec je vedená Najvyšším súdom pod sp. zn. 6SŽ/3/2012.

Uvedený prípad demonštruje, že právna úprava umožňuje Rade rozhodovať a vyvodzovať sankčnú zodpovednosť aj v prípade nedodržania subjektívnej alebo objektívnej lehoty, pretože subjektívna lehota je v plnej dispozícii Rady a objektívna lehota je prelomiteľná dodatočnou objektívnou lehotou, ktorú získa Rada v prípade, že jej súd vráti vec na ďalšie konanie. Účastník konania sa však podľa nášho názoru ocitá v značnej neistote, v ktorej pre neho strácajú lehoty akýkoľvek rozmer predvídateľnosti a v skutočnosti v takomto prípade k zániku trestnosti uplynutím času nedochádza.

5. TRESTNOPRÁVNE ANALÓGIE

Súčasťou aplikačnej praxe správnych orgánov a správnych súdov sa v podmienkach Slovenskej republiky čoraz častejšie stávajú analógie trestnoprávných inštitútov. Vo vzťahu k aplikácii zákona č. 308/2000 Z. z. v tejto časti ako pars pro toto tento trend demonštrujeme na (i) časovej pôsobnosti zákonov, (ii) uplatňovaní zásady *ne bis in idem* a (iii) na problematike pokračujúcich deliktov.

5.1 Časová pôsobnosť

V trestnom práve vyjadruje pojem časovej pôsobnosti použiteľnosť noriem trestného práva hmotného alebo procesného na úpravu okruhu spoločenských vzťahov v určitom časovom okamihu.²⁹ Obmedzenie časovej pôsobnosti nie je Správnom poriadku explicitne vyjadrené.

Z kazuistiky možno ako príklad pre túto oblasť zvoliť vec vysielateľa Slovenský rozhlas, ktorý 22. októbra 2009 odvysielal v programe Popoludnie na Slovensku informácie o operačnom systéme Windows 7, ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. v znení zákona č. 498/2009 Z. z. (ten nadobudol účinnosť dňa 15. decembra 2009). Za toto porušenie uložila Rada vysielateľovi pokutu 5 000 EUR. Rada klasifikovala delikt podľa právnej úpravy účinnej od 15. decembra 2009, hoci k spáchaniu deliktu malo dôjsť ešte pred jej účinnosťou dňa 22. októbra 2009. Najvyšší súd v súdnom konaní, iniciovanom na základe podaného opravného prostriedku, rozhodnutie Rady zrušil a v rozsudku uviedol, že

"navrhovateľovi [bola] uložená sankcia formou peňažnej pokuty a z uvedeného dôvodu sa jedná o formu správneho trestania riadiaceho sa zásadami platnými v trestnom práve. Preto bolo v prejednávanej príhode nevyhnutné uplatniť zásadu ustanovenú v čl. 50 ods. 6 ústavy, podľa ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie. Poukazujúc na uvedené, prihliadnuc aj na čl. 6 a 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, vyplýva, že odporkyňa mala o uložení sankcie rozhodnúť podľa zákona platného a účinného v

---

²⁹ Porovnaj Ivor, 2006, s. 54-55.

čase porušenia zákonnej povinnosti navrhovateľom, teda podľa zákona účinného do 14. decembra 2009. Neskorší zákon mohla použiť, len ak by to bolo pre navrhovateľa priaznivejšie. Takýto dôvod aplikovania neskoršej právnej normy však z napadnutého rozhodnutia nevyplýva."³⁰

5.2 Zásada ne bis in idem

Zásada ne bis in idem je základná zásada akéhokoľvek právneho procesu, zabezpečujúca právnu istotu, podľa ktorej o veci raz právoplatne rozhodnutej nesmie byť znova rozhodované.³¹ Zo Správneho poriadku explicitne nevyplýva, no správny orgán konanie zastaví, ak sa v tej istej veci právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.³² Z hľadiska správnej aplikácie tejto zásady v správnom procese vo vzťahu k aplikácii zákona č. 308/2000 Z. z. je podľa Najvyššieho súdu

"nevyhnutné vo výroku presne vymedziť skutok, za ktorý je subjekt postihnutý. Vo výroku musí byť jednoznačne určené, čoho sa páchatel správneho deliktu dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným".³³

K uvedenému záveru Najvyšší súdu dospel v rámci odvolacieho konania, v ktorom sa preskúmavala zákonnosť rozhodnutia Rady, ktorá vo výroku svojho rozhodnutia konštatovala, že k porušeniu povinnosti vysielateľom malo dôjsť tým, že "žalobca dňa 01.01.2010 o cca. 12:12 hod. odvysielal program Vznik Slovenskej republiky, v ktorom nezabezpečil objektivnosť a nestrannosť, za čo mu ukladá podľa § 64 ods. 1 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona."

Najvyšší súd vyhodnotil takto formulovaný výrok ako nedostatočný aj s ohľadom na existujúcu rozhodovaciu činnosť³⁴ a dodal k tomu, že nepostačuje,

---

³⁰ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 22.6.2011, sp. zn. 6Sž/8/2010.

³¹ Porovnaj Knapp, 1995, s. 84.

³² Ustanovenie § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku.

³³ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielania a retransmisiu z 1.12.2011, sp. zn. 3Sžo/38/2011.

³⁴ Rozsudky Najvyššieho súdu z 8.10.2010, sp. zn. 3Sžo/200/2010; z 18.5.2011, sp. zn. 2Sž/7/2010; a z 23.7.2009, sp. zn. 3Sžp/5/2008 (všetky dostupné na Najvyšší súd : Rozhodnutia).

"ak odôvodnenie rozhodnutia obsahuje popis skutku, pretože ... konkretizácia a popis skutku vo výroku rozhodnutia zabezpečuje pre páchatel'a správneho deliktu záruku, že bude rešpektovaná aj v jeho veci zásada ne bis in idem, podľa ktorej nemôže byť nikto potrestaný dvakrát za ten istý skutok. Uvedenú zásadu správne súdnictvo v Slovenskej republike rešpektuje, vychádzajúc aj z Odporúčania Výboru ministrov Rady Európy č. (91) 1 zo dňa 13.02.1991, ktoré je adresované členským štátom Rady Európy vo vzťahu k správnym sankciám."³⁵

5.3 Pokračovacie správne delikty

V aplikačnej činnosti Rady možno nájsť nedostatky týkajúce sa posudzovania viacerých správnych deliktov v prípade, ak ide o pokračovacie správne delikty. Správny poriadok neupravuje riešenie situácií pri ukladaní sankcií za dva a viac spáchaných správnych deliktov.

Rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu je však jednotná v tom, že trestnoprávne princípy sa analogicky uplatňujú i v správnom trestaní a že trestania za správne delikty (priestupky, správne delikty fyzických osôb – podnikateľov a správne delikty právnických osôb) podliehajú obdobnému režimu ako trestný postih za trestné činy.³⁶ Týka sa to aj analógií v prípade dopustenia sa viacerých správnych deliktov vysielateľom. Podľa Najvyššieho súdu

"pri spáchaní viacerých správnych deliktov (jednočinný súbeh, viacčinný súbeh, pokračujúci delikt) pri nedostatku špeciálnej úpravy je ... taktiež potrebné pri právnom postihu týchto deliktov ukladaním sankcií postupovať „*analogiae legis*“ podľa predpisov trestnoprávnej úpravy, ktorej podstata spočíva v ukladaní len jedného trestu".³⁷

V prípade pokračujúcich správnych deliktov je touto trestnoprávnou úpravou ustanovenie § 122 ods. 10 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len "Trestný zákon").³⁸ Z

---

³⁵ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Slovenský rozhlas c/a Rada pre vysielania a retransmisiu z 1.12.2011, sp. zn. 3Sžo/38/2011.

³⁶ Porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu zo 6.3.2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007; a rozsudok z 12.3.2009, sp. zn. 8Sžo/147/2008 (dostupné na Najvyšší súd : Rozhodnutia).

³⁷ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Rozhlas a televízia Slovenska c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 25.4.2012, sp. zn. 6Sžo/31/2011.

³⁸ Podľa ustanovenia § 122 ods. 10 Trestného zákona: "Za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel' pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený

kazuistiky k problematike pokračujúcich správnych deliktov možno uviesť dva prípady.

V prvom prípade³⁹ Rada začala proti Slovenskému rozhlasu ako vysielateľovi na základe zákona dve správne konania pre rozhlasový program Z prvej ruky: prvé v súvislosti s týmto programom odvysielaným 10. októbra 2008 a druhé v súvislosti s týmto programom odvysielaným 21. novembra 2008. V oboch správnych konaniach Rada konštatovala porušenie objektívnosti a nestrannosti a vysielateľovi uložila na zasadnutí dňa 19. mája 2009 dve upozornenia na porušenie zákona. Najvyšší súd v odvolacom konaní iniciovanom vysielateľom vzhľadom na zamietavý rozsudok prvostupňového súdu uviedol, že "správny orgán ... uložil totožnému subjektu dve pokuty za správne delikty, hoci podľa vyššie uvedených zásad mal uložiť len jednu pokutu".⁴⁰

V druhom prípade⁴¹ Rada začala proti vysielateľovi Markíza – Slovakia, s. r. o. celkovo štyri správne konanie za porušenie ustanovenia § 33 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z.⁴² na programových službách TV Markíza a TV DOMA: prvé konanie sa týkalo reklamného šotu na THERAFLU odvysielaného 18. decembra 2010 a 22. januára 2011, druhé konanie sa týkalo reklamného šotu na ASPIRIN COMPLEX odvysielaného 22. januára 2011, tretie konanie sa týkalo reklamného šotu PANTOLOC CONTROL odvysielaného 18., 19. a 26. decembra 2010 a štvrté konanie sa týkalo reklamného šotu MIG-400 odvysielaného 18. decembra 2010. V každom z týchto štyroch konaní uložila Rada na svojom zasadnutí 7. júna 2011 vysielateľovi pokutu vo výške 3 320 EUR (celkovo teda vo výške

---

trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky."

³⁹ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Rozhlas a televízia Slovenska c/a Rada pre vysielanie a retransmisiiu z 25.4.2012, sp. zn. 6Sžo/31/2011.

⁴⁰ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Rozhlas a televízia Slovenska c/a Rada pre vysielanie a retransmisiiu z 25.4.2012, sp. zn. 6Sžo/31/2011. Tu považujeme za potrebné upozorniť, že hoci Najvyšší súd v citovanom texte hovorí o pokute, mal tým na mysli upozornenie na porušenie zákona, keďže v danej veci bola Radou uložená sankcia upozornenie na porušenie zákona, nie pokuta.

⁴¹ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Markíza – Slovakia, s. r. o. c/a Rada pre vysielanie a retransmisiiu z 24.11.2011, sp. zn. 8Sž/18/2011, 8Sž/22/2011, 8Sž/23/2011, 8Sž/24/2011.

⁴² Podľa § 33 ods. 4 písm. a) zákona č. 308/2000 Z. z. "Vysielaná reklama na lieky okrem liekov podľa odseku 3 a § 31a ods. 10 musí byť rozoznateľná, nezaujateľná, pravdivá a overiteľná a musí zodpovedať požiadavke ochrany jednotlivca pred poškodením. Reklama musí obsahovať jednoznačnú a zrozumiteľnú výzvu na pozorné prečítanie poučenia o správnom použití lieku obsiahnutého v písomnej informácii pre používateľov liekov pribalenej k lieku".

13 280 EUR). Proti každému z týchto rozhodnutí podal vysielateľ opravný prostriedok na Najvyšší súd, ktorý však tieto konania spojil na spoločné konanie, v ktorom všetky tieto rozhodnutia zrušil a vec vrátil Rade na ďalšie konanie. Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že

"v predmetnej veci, keďže ide o preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov o postihu za správny delikt s uložením peňažnej pokuty, treba podľa názoru súdu aplikovať na danú vec čl. 6 ods. 1 dohovoru. ... Formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správny delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, pričom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. ... Pri nedostatku špeciálnej úpravy za pokračujúci delikt je potrebné použiť „*analogiae legis*“, t. j. vychádzať za Trestného zákona. Na základe analógie teda v danom prípade aplikovať pravidlá pre ukládanie trestu za pokračujúci delikt zakotvené v Trestnom zákone".⁴³

Jednoznačne však nie je ustálené, či sú správny orgán a správny súd povinní prihliadnúť na tieto trestnoprávne analógie *ex officio* aj bez namietania zo strany účastníka konania alebo je tak povinný urobiť len na návrh.⁴⁴

6. ZÁVER

Z uvedených bodov si dovoľujeme urobiť nasledovné závery. Predovšetkým sa nám javí žiaduce legislatívne doriešiť špecifiká pri rozhodovaní kolegiálnych orgánov v správnom konaní, osobitne to platí vo vzťahu k Rade. Legislatívna úprava by mala zohľadňovať špecifický charakter kolegiálnych orgánov a rozhodovanie týchto orgánov by malo v správnom konaní zahŕňať aj schvaľovanie odôvodnení rozhodnutí, pretože tie majú významný vplyv na plnenie povinností dotknutých subjektov podľa zákona č. 308/2000 Z. z.

Domnievame sa, že lehoty v podobe, v akej sú konštruované v zákone č. 308/2000 Z. z. nezakladajú v skutočnosti zánik trestnosti správneho deliktu, ale umožňujú za určitých okolností (v prípade, ak nastúpi dodatková objektívna lehota) jej obnovenie a následne vyvedenie

---

⁴³ Rozsudok Najvyššieho súdu vo veci Markíza – Slovakia, s. r. o. c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 24.11.2011, sp. zn. 8SŽ/18/2011, 8SŽ/22/2011, 8SŽ/23/2011, 8SŽ/24/2011.

⁴⁴ V rozsudku Najvyššieho súdu vo veci Rozhlas a televízia Slovenska c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 25.4.2012, sp. zn. 6Sžo/31/2011, dospel súd k názoru, že súd tak môže urobiť len na návrh, no v predošlom rozsudku Najvyššieho súdu vo veci Markíza – Slovakia, s. r. o. c/a Rada pre vysielanie a retransmisiu z 24.11.2011, sp. zn. 8SŽ/18/2011, 8SŽ/22/2011, 8SŽ/23/2011, 8SŽ/24/2011, dospel k záveru, že tak môže urobiť aj bez návrhu.

sankčnej zodpovednosti aj po uplynutí objektívnej lehoty. Takto konštruované lehoty považujeme za nezlučiteľné s princípom predvídateľnosti práva.

S ohľadom na stále rastúci význam judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd možno považovať za správne presahovanie trestnoprávných inštitútov do správneho práva trestného. Za neuspokojivé však považujeme, že tieto analógie nie sú upravené legislatívne (napríklad problematika pokračujúcich správnych deliktov), čo vyvoláva právnu neistotu v oblasti správneho trestania, v danom prípade pri aplikácii zákona č. 308/2000 Z. z., tak na strane správnych orgánov (v tomto prípade na strane Rady), ako aj na strane dotknutých vysielateľov. Okrem toho, nájsť správnu mieru aplikácie analógie nie je vždy jednoznačné. To si v prípade, ak tieto problematické miesta nebudú riešené legislatívne vyžiada zvýšené nároky na odbornú prípravu členov a zamestnancov správnych orgánov. Tí budú v prípade absencie adekvátnej právnej úpravy v záujme predchádzať zrušeným rozhodnutiam zo strany súdov nútení aplikovať trestnoprávne analógie v rozhodovacej činnosti častejšie než doposiaľ.

Literature:

- Ivor, J. a kol.: Trestné právo hmotné : všeobecná časť 1, Bratislava: IURA EDITION, 2006. - 530 s., ISBN 80-8078-099-4
- Knapp, V.: Teorie práva, Praha: C.H.Beck, 1995, 247 s. ISBN 80-7179-028-1
- Košičiarová, S.: Správny poriadok : Komentár, Šamorín: Heuréka, 2004, 322 s., ISBN 80-89122-14-0
- Machajová, J. a kol.: Všeobecné správne právo, Žilina: Poradca podnikateľa, 503 s., ISBN 978-80-88931-71-3
- Najvyšší súd Slovenskej republiky : Rozhodnutia. [online]. Dostupné na: <<http://www.nssr.gov.sk/rozhodnutia/>> [cit. 2012-12-02]
- Národná rada Slovenskej republiky: Digitálna parlamentná knižnica. [online]. Dostupné na: <[http:// www.nrsr.sk/dl/](http://www.nrsr.sk/dl/)> [cit. 2012-12-02]
- Rada pre vysielanie a retransmisiu [online]. Dostupné na: <<http://www.rada-rtv.sk>> [cit. 2012-12-02]

Contact – email
robert@bardac.sk